

Dr Obren Pejić
(1912 – 1962)

“Dobri duh” Mlekarske škole u Pirotu

Životni put dr Obrena Pejića, čije ime danas nosi Mlekarska škole u Pirotu, posebno se izdvaja zbog doprinosa razvoju mlekarstva na prostorima bivše Jugoslavije.

Iako nije bio iz Pirota, njegova zaostavština je ovde izuzetno značajna: baveći se naučno-istraživačkim radom, dr Pejić se našao u prilici da odlučuje o sudbini, tada tek osnovane, Mlekarske škole u Pirotu.

Profesor dr Obren Pejić rođen je 1912. godine u Paraćinu, u siromašnoj seljačkoj porodici. Tamo je završio Osnovnu školu i Gimnaziju. Nakon premeštaja njegovog oca, radnika na železnici, u Inđiju, Obren Pejić upisao je Poljoprivredni fakultet u Zemunu na kome je diplomirao 1936. godine.

U toku studija se opredelio za mlekarsku struku kojoj je posvetio čitav život. Posle završenog fakulteta proveo je godinu dana na specijalizaciji u Mlekarskoj školi u Škofjok Loki (Slovenija), a već od 1938. godine postaje **asistent na katedri za mlekarstvo Poljoprivrednog fakulteta u Zemunu**, zapažen među kolegama.

Na početku II Svetskog rata mobilisan je kao rezervni oficir, a nakon kapitulacije Kraljevine Jugoslavije, odveden je u zarobljeništvo gde će, označen kao simpatizer komunista i NOB-a, u vrlo teškim uslovima ostati do 1945. godine. To je ostavilo posledice na njegovo zdravlje.

Po završetku rata Obren Pejić se vraća u domovinu i sa velikim entuzijazmom nastavlja svoj rad u oblasti mlekarstva kao **predavač na Poljoprivrednom fakultetu**, organizuje naučno-istraživački rad, piše [stručne radove](#) u oblasti mlekarstva.

Usavršavao se u SSSR-u, na katedri za mlekarstvo Timirjazevske akademije, gde je postao kandidat za doktora nauka. Upoznavanje sa najnovijim dostignućima iz oblasti mlekarstva u SSSR-u uticalo je na još ambiciozniji rad Obrena Pejića.

Iskustva iz SSSR-a primenjivao je po povratku u domovinu, a ambicioznim naučnim radom ubrzo je stekao zvanje docenta, vanrednog, a po doktoriranju i redovnog profesora Poljoprivrednog fakulteta u Zemunu.

Znajući da budućnost mlekarstva zavisi u najvećoj meri od dobrih stručnjaka koji će raditi u mlekarama i naučno-istraživačkim laboratorijama, on je pored redovne nastave organizovao stručne i naučno-istraživačke grupe u kojima su se ljudi upoznavali sa najnovijim trendovima u oblasti mlekarstva.

Obren Pejić je veliku pažnju posvećivao i praćenju srednjoškolskog mlekarskog obrazovanja. Više puta je posećivao [Mlekarsku školu u Pirotu](#) pedesetih godina XX veka, ukazujući na nedostatke i držeći stručna predavanja.

Jedan je od retkih koji su tih godina verovali da Mlekarska škola u Pirotu ima budućnost i da na njenoj daljoj afirmaciji treba raditi.

Školu je 1954. posetila stručna komisija Saveta za prosvetu i kulturu NR Srbije, ocenivši njene rezultate kao slabe. Većina članova bila je razočarana planom i programom nastave i prakse, ali je dr Pejić smatrao da su rezultati Škole dobri, a da je jedini problem materijalne prirode.

Lokalna vlast nije imala sluha za ovaj problem, te je u septembru iste godine doneta odluka da se Škola u Pirotu ukine i prebaci u Kraljevo naredne godine. Kako bi spasio školu od zatvaranja, nadležni rade na jačanju praktične nastave, a polaganju završnog ispita, na koji je izašlo 25 kandidata, prisustvovao je i Obren Pejić sa još nekoliko članova Saveta za prosvetu i kulturu.

“Kao opšti zaključak može se reći da su kandidati kako su stručnom tako i u pogledu ponašanja i opšteg vaspitanja pokazali veoma visok nivo, što se mora posebno naglasiti, imajući u vidu veoma teške prilike pod kojima je škola prošle godine radila. Na rad škole veoma se odrazila činjenica da je u protekloj godini bila u nekoj vrsti privremenosti i likvidacije”, stoji u izveštaju dr Pejića iz juna 1955. godine.

O njegovom angažovanju u očuvanju Mlekarske škole u Pirotu istoričar Davor Lazarević kaže:

“Prepoznavajući njen značaj, kvalitet i perspektivu značajno je doprineo da škola opstane i postane ovo što danas jeste. Može se konstatovati da je u to vreme bio jedan od retkih koji su bili protiv ukidanja Mlekarske škole čime je dao nemeriv doprinos njenom daljem postojanju i radu”.

Naučni opus dr Pejića najvećim delom bio je vezan za mlekarstvo, pa se iz tog razloga on smatra jednim od najpoznatijih naučnih radnika upravo u toj oblasti. Pored rada na Poljoprivrednom fakultetu u Zemunu poslednje godine života proveo je kao redovni profesor Tehnološkog fakulteta u Novom Sadu. Njegov život i karijeru prekinula je iznenadna smrt 26. septembra 1962. godine.